

ване, че тѣ щѣли да сполучатъ поне веднѣжъ и врѣменно да разбиѣтъ русската войска. Нерѣшителността и кжсогледността на Османъ паша били най-голѣмитѣ негови способности въ отрицателно отношение. На 19 рускитѣ войски се расположили съвършено на сѣщитѣ мѣста, на които ношували прѣди нападанъето. Въ послѣдующитѣ дѣне войскитѣ си починжли, понаредили се, а къмъ 22 юлия, испроводили всичкитѣ си ранени и се допълнили.

18 юлия е билъ повратенъ дѣнь въ всичката война. Още единъ пѣтъ тука се съгледва, че нападанъето не сполучва: 1-во) защото рускитѣ сили не били доволно, 2-ро) защото турцитѣ не били толкозъ слаби, колкото сж ги мисляли мнозина, и че у тѣхъ, ако е нѣмало нравствени качества и особена военна способностъ, имало е прѣкрасни пушки и топове, до лудостъ доходящъ фанатизмъ и майсторски учители. Удивително било числото на патронитѣ, що исхвърляли турскитѣ войници; тѣ не гледали да мѣрѣтъ, а какъ повече патрони да исхвърлятъ. Имало и друго: неприятельтъ се е защищавалъ; а извѣстно е, че защищаванъето винѣги има голѣми прѣимущества и леснини надъ нападанъето. Нѣкои си искатъ да кажѣтъ, че способътъ за защищаванъето и неговитѣ добри страни, именно за Балканския полуостровъ, билъ рекомендуванъ на турцитѣ отъ знаменития полководецъ въ началото на нашето столѣтие Наполеона Бонапарта. Тойзи роденъ за грабителски завоевания французски монархъ, чрѣзъ своя посланикъ въ Цариградъ генерала Себастиана, още на 1807 г. показвалъ на своитѣ съюзници, турцитѣ, че е много врѣдно и опасно да се срѣщатъ съ неприятеля на открито поле, че не струва да се сражаватъ въ голѣми боеве, а да гледатъ да отвличатъ вниманието на нападателя съ много укрѣпени пунктове и да се мѣжѣтъ да го уморяватъ съ обсажданъето на разни укрѣпени позиции.